

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 41. Ludovicus Bavarus Romæ versans.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

Sæcul. XIV. Apostolis. En decem hujus delectus
A. C. 1328. Cardinales!

§. XLI.

*Ludovicus Bavarus Romæ
 versans.*

J. Vill. l. 10. c. 49.
Rayn. 1327. n. 38.
Vill. c. 55.
Ughell. to. 3. p. 535. 610.
Baluz. to. 1. p. 713.

Interim Ludovicus Bavarus 15 Decembris reliquerat Pisas, & Romam versus procedebat, nullum expertus obstaculum a Duce Calabriae, vel a Papæ Legato in Lombardia, qui junctas vires ejus itineri debebant opponere; ad mentem Papæ. Igitur 2 Jan. 1328 delatus Viterbium Ludovicus, cum exploratam Romanorum erga se benevolentiam haberet, die Martis quinto mensis ejusdem inde abiit, & die Jovis septimo mensis intravit Romam. Hilarissime receptus descendit ad palatium Vaticanum, ubi manebat quatrinduo: deinde trans Tiberim ad S. Mariæ templum Majus habitabat. Sequentie die lunæ conscenso Capitolio magnum habuit senatum seu conventum: aderatque omnis populus, qui amabat ejus dominatum. Gerardus Orlandinus Aleriaë in Corsica Episcopus Ordinis Augustinianorum Ludovici nomine populo Romano gratias dicebat pro honoribus ipsi exhibitis, promittens eum protectum ac relevatum iri. Populus accla-

acclamabat: Vivat noster Dominus ac Rex Romanorum! Hoc in conventu statuta fuit proxima dominica decima septima dies Januarii, qua Ludovicus coronaretur. Venerant cum eo Romam multi Præfules, Clerici, ac Religiosi cunctorum Ordinum Mendicantium rebelles contra Papam. Idcirco multi Clerici & Religiosi catholici exhibant urbe, quæ interdita mansit, ita, ut nec pulsaretur æs campanum, nec divinum officium caneretur nisi a schismaticis. Ludovicus Sciarram Columnam iussit catholicos, eo compellere: sed resistebant: & quidam Canonicus Vaticanus custodiæ suæ commissum sudarium sacrum, alio nomine Veronicam, seu veram iconem Christi occuluit: quæ res magnopere turbabat Romam.

Præfinita die 17 Jan. Ludovicus in basilica S. Petri maximis ceremoniis coronatus est Imperator cum Imperatrice sua conjuge. Ad supplendam Papæ absentiam inunxit illum Jacobus Albertinus Cardinalis Albertini nepos, an. 1311 factus a Papa Clemente V Castelli seu Venetiarum Episcopus: sed anno 1322 a Joanne XXII dignitatem Bartholomæo Quirino cedere iussus Imperatori se addixerat. Assistebat ei hoc in actu Gerardus Orlandinus Episcopus Aleriæ proscriptus instar Jacobi. Ludovicus post

Sæcul. XIV.
A. C. 1328.

J. Vill. c. 56

Ughell to. 5.
p. 1344.

impo-

Sæcul. XIV.
A. C. 1328.

impositam sibi coronam curabat legi tria decreta imperatoria, per quæ spondebat fore, ut conservaret fidem catholicam, Clerum honoraret, pupillos & viduas tutaretur: quæ Romanis admodum placebant. Peracto dein divino sacrificio epulum solemne adiit: productique ad noctem usque sunt augusti ritus. Ita Ludovicus Bavarus inauguratus est Imperator invito Papa.

Ragn. 1328.
n. 4.

Hic nondum rem noverat, cum ad Cardinalem Joannem Urfinum suum in Hetruria Legatum scripsit, ut promulgaret, cunctos, qui per anni spatium sub Ecclesiæ signis contra Ludovicum arma gererent, nacturos eandem noxarum veniam, quam acciperent adeuntes terram sacram. Volebat hac ratione moram injicere Ludovico tendenti Romam: at is jam tertiam ibi hebdomadem agebat: nam ille litteras dabat 21 Jan. Similes misit Cardinali Bertrando Pojeto suo in Lombardia Legato, & Ingramo Capuano Archiepiscopo, Regis Neapolitani Cancellario. Sed Ludovicum intrasse Romam, & quæ ibi facta essent, edoctus 27 Febr. Angelo Viterbiensi Episcopo, suo in sacris Vicario, Cleroque Romano scripsit honorifice laudans eorum fidem, & ad constantiam exhortans.

n. 7.